

„Mis ma sinuoga tühja törrelen? lööme läed!
Agga sa pead laeku wanna jaaguga liggi wöötma,
et minna temmaast lahti saals; lüllab ta veel lae-
kas on.“

Klaus andis fotti kui vänd hobbose uahhaga
tallopoia lätte, wöttis rahha waasto, kuhjaga täis
watt. Tallopoeg tinfis tüllamehhele pealegi veel
ue tässä wantre rahhakotti ja laelast ärra wiia.

„Et jä siis Jummalaga!“ ütles Klaus, omma
warra ja laekast, kus kirjotaja veel issa wangis
istus, tagga järrel weddades.

Metsa äres olli üls suur ja süggav jöggi; wesji
woolas kangesite, et hobbosed si ei usaldand läbbi
ujuda; suur pikk sild olli ülle jõe ehhitud; Klaus
jäi silla peal seisma ja ütles walju hälega, et kir-
jotaja sedda ta omma wang'i soiats kuulis: „Ei
mitte, mis ma selle wanna laelaga teen? ta on
ränk, tui olleks kerrise liwva täis; mis ma eunast
tühja waewan? Wöttan lätte, ja paistan ta jõsse,
söndku minno koiu tui ta tahhab; tui mitte; ei
minnu ep olle temmaast waia.“

Klaus panni fätt fulge, ja uppitas laekast, nenda
tui tahhaks tedda wette wiisata.

„Pea finni fulla suppulenne“, palus kirjotaja
laeta sees, „lässe mind enne wangist lahti.“

Klaus püssutas silma ja ütles: „Oho! ta on
veel laetas; wiisata rutto jõsse, et ta lurriteggia
ärra uppub.“

„Ärra hutta mind mitte ärra“, hüdis kirjotaja,
lässe mind lahti, ma annan sulle selle eest watta
täis rahha.“

„Moh, hea full!“ ütles Klaus, laelast lahti tehhes.
Kirjotaja ronnis täppussil laelast wälja, sedda jal-
laga jõste lüttas, ja ruttas loio poolse. Seal mak-
sis temma piisitesse Klausile watta täis rahha
wälja, ja saatis mehhe minnema. Ühhe watta
täie sai Klaus tallopoia, teise kirjotaja issanda
läest, nenda et temma wanter üsna täis rahha olli.

„Waat seal! mis hindu ma omma hobbose eest
saanud“, ütles ta issi enne ja waasto, tui loio tulli,
kus temma omma warra fest tubba ühte unnituse
kottiist wälja puistas. „Mis niiuid suur Klaus
ütleb, tui ta kundva saab, et ma nii riitas mees
ollen? Oot, oot! ma tean full, kuida wiisi ta aisu
saab;“ piisike Klaus saatis poisi saure Klausit läest
watta laenama.

„Mis temmal rääbasal watta möeta on?“
mötles suur Klaus, ja fullatas piggi watta pöhja,
et mõnni ibba fest wiljast, mis saab möedetud, finni
hakkas. Ennäh! tui walt taggaži toodi, leidis suur
Klaus kolm öbbe rubla tülfi pöhjas piggi sees
finni ollewad.

„Mis se on!“ ütles suur Klaus, ja joostis tohhe
piisitesse Klausit jure. „Kuist ja nii palju rahha
said, et sedda watta mödade?“